

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὁργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 56ο - ΤΕΥΧΟΣ 574 ●
● ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2013 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Στά ἴχνη Του

Πιστοποιητικό γνωριμίας

Ἰμαστε σίγουροι, ὅτι γνωρίζουμε τὸν Θεό, ὅταν λέμε ἀπλῶς ὅτι πιστεύουμε σ' Αὐτόν, καί ὅταν αὐτό τό ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς πίστεως; Ἀσφαλῶς καί αὐτό εἶναι ἕνα δείγμα, ὅτι γνωρίζουμε τὸν Θεό, ἀλλά δέν εἶναι τό πᾶν. Δέν ἀρκεῖ αὐτό γιά ν' ἀνοίξη ἡ πόρτα τῆς αἰώνιας ζωῆς.

● Ἡ ὁμολογία ἀποτελεῖ ἀποδοχή τῆς ὑπάρξεως Χριστοῦ καί Ἐκκλησίας. Ἀλλά τό εἰσιτήριο τῆς αἰώνιας ζωῆς δέν μᾶς τό ἐξασφαλίζει ἡ ὁμολογία μέ τά λόγια, ἀλλ' ἡ μαρτυρία τῆς ζωῆς μας.

Μέλη ἀληθινά τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ μᾶς καθιστᾶ ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν. «Καί ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐάν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν» (Α' Ἰωάν. β' 3).

● Τό γνῶρισμα τῆς μετά τοῦ Θεοῦ κοινωνίας εἶναι ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν.

Υπάρχει ἄνθρωπος, πού ἐφαρμόζει ὅλες τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ; Ἄν δέν ὑπάρχη, τότε κανεῖς δέν γνωρίζει καί δέν ζῆ τόν Θεό; Καί ἂν εἶναι ἔτσι, τότε οἱ ἅγιοι τί εἶναι; Ἄς προσέξουμε δύο διευκρινίσεις στό θέμα αὐτό:

● Ὅταν ὁ θεολόγος Ἰωάννης λέη «τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν», ἐννοεῖ τόν ἀγῶνα γιά τήν τήρησις τῶν ἐντολῶν.

Ἡ κορυφή ἐνός βουνοῦ εἶναι ὀπωσδήποτε θαυμαστή, ἀλλά δύσκολα ἀνεβαίνει κανεῖς σ' αὐτήν. Ἄν δέν μπορούμε ν' ἀνεβούμε, τουλάχιστον ἄς θαυμάζουμε τήν κορυφή καί ὄσους ἔχουν φθάσει κοντά στήν κορυφή. Τουλάχιστον ἄς ἀγωνιζώμαστε συνεχῶς ν' ἀνεβαίνουμε πρὸς τήν κορυφή.

Κορυφή εἶναι ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν, ὅλου τοῦ Εὐαγγελικοῦ νόμου. Βέβαια ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ εὐκολά ν' ἀνεβῆ στήν κορυφή αὐτή, ὅσο καί ἂν ὁ Θεός μᾶς ἔχη χαρίσει τήν ἀνυψωτική Του δύναμι, πού λέγεται χάρις. Ἄλλ' ἂν δέν μπορούμε ν' ἀνεβούμε, τουλάχιστον ἄς ἀγναντεύουμε μέ θαυμασμό τήν κορυφή καί ἄς κάνουμε προσπάθεια νά τήν κατακτήσουμε. Αὐτό ἔκαναν οἱ ἅγιοι.

• Άγιοι δέν είναι οί αναμάρτητοι. Τούς αναμάρτητους ἄς τούς ἀναζητήσουμε στήν... κόλασι! Ἐκεῖ καταλήγουν «οἱ δικαιοῦντες ἑαυτούς». Άγιοι είναι οἱ ἁμαρτωλοί, πού παλεύουν γιά τήν ἀρετή, γιά τήν τελείωσι.

• Άγιοι εἶναι οἱ ὀρειβάτες τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Οἱ χριστιανοί εἴμαστε μέν χαμηλά, ἀλλά ποθοῦμε τά ὕψηλά.

• *Όχι ἐπιλογή ἐντολῶν*

Υπάρχουν πολλοί, πού κάνουν ἐπιλογή ἐντολῶν δέχονται ἢ ἀπορρίπτουν ἐντολές τοῦ Θεοῦ σύμφωνα μέ τή γνώμη τους, μέ τή λογική τους, μέ τό συμφέρον τους, μέ τή δυνατότητά τους.

• Ἄλλ' ὅμως οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅλες ἅγιες. Ὅλες «πάνε πακέτο». Τόν Ἰησοῦ Χριστό ἢ Τόν δέχεσαι ὀλόκληρο, ἢ Τόν ἀρνεῖσαι. Τό ἴδιο καί τό εὐαγγέλιό Του. Τό ἴδιο καί τίς ἐντολές Του.

• Ὅλες εἶναι ἐπί μέρους κορυφές, πού ὀφείλουμε νά τίς κατακτήσουμε γιά νά ὀδηγηθοῦμε στήν ὕψηλότερη κορυφή, πού λέγεται τελειότητα.

• Ὁ πλούσιος νεανίσκος εἶχε τηρήσει πολλές ἀπό τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Χάθηκε ὅμως, διότι δέν τοῦ ἄρεσε μιά ἐντολή ἐκείνη, πού τοῦ ὑπέδειξε ὁ Κύριος καί πού γι' αὐτόν ἀποτελοῦσε τό μονόδρομο τῆς σωτηρίας. Τί τοῦ εἶπε ὁ Χριστός; «Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπαγε πώλησόν σου τά ὑπάρχοντα καί δός πτωχοῖς, καί ἕξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ καί δεῦρο ἀκολούθει μοι» (Ματθ. ιθ' 21).

• Ὁποῖος θέλει νά εἶναι ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ, δέν κάνει ἐπιλογή ἐντολῶν. Δέν λέει:

—Μέ τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης συμφωνῶ. Μέ ὅσα ὅμως λέει γιά τό διαζύγιο ἢ τήν ἀγνότητα ὁ Χριστός δέν συμφωνῶ.

• Ἐνας τέτοιος ἐκλεκτικός ἄνθρωπος ἀσφαλῶς δέν γνωρίζει τόν Θεό οὔτε πιστεύει στό εὐαγγέλιό του Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτός πιστεύει στό «κατά τόν ἑαυτόν του Εὐαγγέλιον». Ὁποῖος γνωρίζει τόν Θεό, αὐτός ἀγωνίζεται νά ἐφαρμόζη στή ζωή του τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

• Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι φιλολογία. Εἶναι βίωμα.

• Ὁ Χριστός δέν εἶναι ὑπόθεσις λόγων. Εἶναι ὑπόθεσις πράξεων καί ἁγῶνων. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τό διά τῶν λόγων μόνον ὀμολογεῖν, διά δέ τῶν ἔργων ἐναντιοῦσθαι, οὐχί ἀνόνητον μόνον, ἀλλά καί ἐπιβλαβές ἡμῖν. Παρακαλῶ τήν διά τῶν ἔργων ὀμολογίαν προσθῶμεν, ἵνα καί τῆς παρ' αὐτοῦ τύχωμεν ὀμολογίας κατά τήν ἡμέραν ἐκείνην» (Ε. Π.Ε. 13,24). Μετά φρασις: Τό νά ὀμολογή κανεῖς μόνο μέ λόγια, ἐνώ μέ τά ἔργα κάνει τά ἀντίθετα, δέν ὀφελεῖ σέ τίποτε, ἀλλ' εἶναι καί ἐπιζήμιο γιά μᾶς. Παρακαλῶ νά ἀποδεικνύουμε τήν πίστι μέ τά ἔργα μας, γιά νά μᾶς ἀναγνωρίση καί Ἐκεῖνος κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη.

• Ἡ κοινωνία μέ τόν Θεό δέν εἶναι «θεωρία». Εἶναι καθημερινή πρακτική.

Δέν μπορούμε νά λέμε πῶς πιστεύουμε στό Χριστό καί νά εἴμαστε ἄσχετοι μέ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ. Ἄν πιστεύουμε, ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου. Καί τότε ἡ πίστις μας γίνεται φανερή καί ἱεραποστολική. Λέει ὁ Χρυσόστομος: «Ἐπιδειξώμεθα καινήν τινα ζωήν. Ποιήσωμεν τήν γῆν οὐρανόν. Ἐντεῦθεν δεῖξωμεν Ἕλλησιν, ὅσων εἰσιν ἀπεστερημένοι καλῶν. Εἰ ἐνταῦθα ἄγγελοι γεγόνασιν οἱ Χριστιανοί, τί ἔσονται μετά τήν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν;» (Ε.Π.Ε. 10,752). Μετά φρασις: Νά δείξουμε μιά καινούργια ζωή. Νά κάνουμε μέ τή ζωή μας τή γῆ οὐρανό. Ἔτσι θά δείξουμε στους εἰδωλολάτρες τί καλά χάνουν. Ἄν ἐδῶ οἱ Χριστιανοί γίνονται ἄγγελοι, φανταστήτε τί θά εἶναι μετά τήν ἀναχώρησί τους ἀπό τή γῆ!

• Ἡ πίστις δέν εἶναι ἓνα πτωμα, πάνω στό ὁποῖο κάνουμε ἀνατομία καί ἔρευνα. Ἡ πίστις εἶναι ζωή.

• Εἶναι τομή στή ζωή μας. Εἶναι ἀλλαγὴ ζωῆς. Εἶναι ἐπανάστασις.

• *Πλαστογράφοι ταυτότητας*

Φανταστήτε κάποιον νά πλαστογραφῆ τήν ταυτότητα τῆς ταυτότητάς του.

Ἐνώ π.χ. εἶναι ἀπλός ἐργάτης, σημειώνει πῶς εἶναι... γιατρός!

Ἐνῶ εἶναι κοντός, μόλις 1,55 ὕψος, σημειώνει πὼς ἔχει ὕψος 2 μέτρα!

- Πλαστογράφοι τῆς πνευματικῆς μας ταυτότητας γινόμαστε, ὅταν λέμε ὅτι πιστεύουμε στὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλ' ἡ ζωὴ μας δέν εἶναι χριστιανική.

- Νάνοι πνευματικά, παριστάνουμε τοὺς ὑψηλοὺς.

Αὐτὴ τὴν πλαστογραφία καταδικάζει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν» (Α' Ἰωάν. β' 4).

- Εἴμαστε πλαστογράφοι τῆς χριστιανικῆς ιδιότητος, ὅταν τὰ λόγια δέν ταυτίζονται μὲ τὰ ἔργα, ὅταν εἴμαστε ἀσυνεπεῖς στὴ ζωὴ, δηλαδή, ὑποκριτές.

- Ἐχουμε τὸ σχῆμα τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ἡ ζωὴ μας δέν ἔχει σχέσι μὲ τὴν εὐσέβεια. Τονίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἐνδοθεν ὄντες κενοί, καὶ εὐλαβείας μὲν ἔχοντες πρόσωπον καὶ σεμνοὶ φαινόμενοι, ἔργων δὲ ἀγαθῶν ἔρημοι καθεστῶτες». (Ε.Π.Ε. 19,300). Μετάφρασις: Μέσα τους δέν ἔχουν τίποτε. Ἀπλῶς ἔχουν τὴ μάσκα τῆς εὐλαβείας καὶ φαίνονται σεμνοί. Εἶναι ὁμως ἔρημοι ἔργων ἀγαθῶν.

- Ἐξωτερικά ἐντυπωσιάζουμε, ἀλλ' ἐσωτερικά προκαλοῦμε τὴ βδελυγμία τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων.

- Τηροῦμε ἐξωτερικοὺς τύπους κάποιας θρησκευτικῆς ζωῆς, πού δέν εἶναι βέβαια δύσκολοι καὶ δέν στοιχίζουν καθόλου, ἐνῶ ἀφήνουμε τὴν οὐσιαστικὴν προσρμογή μας στὸ Νόμο τοῦ Θεοῦ, πού ὀπωσδήποτε στοιχίζει (Ματθ. ιε' 7-9).

Ψεύτικοι χριστιανοί

- Ψεύτικοι χριστιανοί. Ψεῦστες στὸν Θεό, στὸν κόσμον, στὸν ἑαυτό μας. «Ὁ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν».

Ὑποκριτές! Μᾶς καυτηριάζει ὁ Κύριος, πού μᾶς θέλει γνήσιους, ὄχι κίβδηλους: «Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἥδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμνον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου...

Ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι» (Ματθ. κγ' 23).

Σέ περιπτώσεις ἀσυνέπειας γνώσεων καὶ πράξεων, πίστεως καὶ ζωῆς, δέν κατοικεῖ μέσα μας ἡ ἀλήθεια.

Φαντασθῆτε σέ ἓνα σπίτι νά ὑπάρχη στήν ἐξώπορτα ἡ πινακίδα:

—Ἐδῶ κατοικεῖ ἓνας ψεύστης!

Αὐτὴ ἡ πινακίδα ἀρμόζει νά κρεμαστῆ στό στήθος μας, ὅταν ἐν γνώσει μας ὑποκρινώμαστε καὶ δέν κάνουμε προσπάθεια βελτιώσεως τοῦ ἑαυτοῦ μας, δηλαδή, τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

- Εἴμαστε ψεῦστες. Ψευτοχριστιανοί. Κίβδηλα νομίσματα.

Ἔτσι ὁμως καὶ τὸν ἑαυτό μας ἐξαπατᾶμε, κάνοντάς τον νά πιστεῖ πὼς τάχα εἶναι χριστιανός καὶ θά σωθῆ, καὶ τοὺς ἄλλους ἐξαπατᾶμε, πὼς τάχα εἴμαστε χριστιανοί. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Πάντες ἔχομεν τὸ πάντων μείζον ἐκεῖνο, τὸ Χριστιανοὶ προσαγορεύεσθαι. Μὴ τοίνυν ἀνάξια πράττωμεν τῆς κατὰ τὴν προσηγορίαν τιμῆς, ἐννοήσαντες τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀξίας, οἱ τοῦ Χριστοῦ καλούμεθα. Ἐννοήσωμεν καὶ αἰδεσθῶμεν τῆς προσηγορίας τὸ μέγεθος» (Ε.Π.Ε. 12,810). Μετάφρασις: Ὅλοι ἔχουμε ἓνα ὄνομα· ἐκεῖνο, πού εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ ὅλα ὀνομαζόμεστε Χριστιανοί. Ἄς μὴ τελοῦμε, λοιπόν, πράξεις ἀνάξιες τοῦ τιμητικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Ἄς καταλάβουμε τὴν ὑπέροχη ἀξία του ὅσοι ὑποτίθεται ὅτι εἴμαστε τοῦ Χριστοῦ.

- Τὸν μόνο πού δέν μπορούμε νά ἐξαπατήσουμε εἶναι ὁ Θεός, «ὁ ἐτάζων καρδίας» (Ἀποκ. β' 23).

Εἶναι πρῶτιστη ἀνάγκη νά ἐγκαταλείψουμε τὸ ψέμα. Ἡ ἐποχὴ μας ἰδιαίτερα ἀπαιτεῖ εἰλικρίνεια καὶ τιμιότητα.

- Τιμιοὶ μὲ τὸν Θεό.

- Τιμιοὶ μὲ τὸν ἑαυτό μας.

- Τιμιοὶ μὲ τοὺς ἄλλους.

Εἰλικρινεῖς μὲ τὸν Θεό σημαίνει νά ζοῦμε συνεχῶς «κατενώπιον Θεοῦ» (Ἐφ. α' 4).

Εἰλικρινεῖς μὲ τὸν ἑαυτό μας σημαίνει νά φαινώμαστε ἐκεῖνοι πού πραγματικά εἴμαστε.

Είλικρινείς μέ τούς άλλους σημαίνει νά μή τούς ξεγελάμε μέ ψεύτικες φιγοῦρες. Μέ τήν άσυνέπειά μας προκαλοῦμε κλονισμό στίς ψυχές τών άλλων καί άμφισβητήσεις, πού άφοροῦν καί τήν πίστι μας καί όδηγοῦν σέ άπιστία.

Ἡ άγάπη τοῦ Θεοῦ

Ἡ τήρησις τών έντολών τοῦ Θεοῦ γιά τόν πιστό δέν εἶναι άπλώς μία ξηρή καθήκοντολογία ἤ μία άχρωμη ἠθική.

Ἡ τήρησις μερικῶν κανόνων ζωῆς καί καλής συμπεριφορᾶς φανερώνει μέν κοινωνική εὐγένεια, αλλά δέν ισοδυναμεί μέ σωτηρία, μέ αἰώνια ζωή.

• Ἡ τήρησις τών έντολών γιά τό χριστιανό εἶναι καρπός τῆς άγάπης στό Θεό. «Ὅς δ' άν τηρήῃ αὐτοῦ τόν λόγον, αληθῶς έν τούτῳ ἡ άγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείεται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ότι έν αὐτῷ έσμεν» (Α' Ἰωάν. β' 5).

• Ἡ άγάπη δέν εἶναι μία συναισθηματολογία. Εἶναι μία εὐχάριστη, αλλά καί έπώδυνη πράξις.

Ἄγαπάμε τόν Θεό, όχι όταν λέμε ωραία λόγια γι' Αὐτόν, άλλ' όταν τηροῦμε τίς έντολές Του, όσο καί άν φαίνωνται σκληρές. Ὁ κόσμος νόμισε κάποτε, πῶς εἶναι σκληρά όσα τούς εἶπε ό Χριστός. Γι' αὐτό καί Τόν έγκατέλειψαν, λέγοντας: «Σκληρός έστιν οὗτος ό λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ άκούειν;» (Ἰωάν. στ' 60).

Ἐφυγαν οἱ πολλοί. Ἐμειναν στόν Χριστό όσοι Τόν άγαποῦσαν, οἱ μαθητές Του. Ὁ Χριστός δέν εἶναι δημαγωγός. Καλεῖ κοντά Του άντιδημαγωγικά. Τά λόγια Του δέν άποβλέπουν στό νά άρέσουν αλλά στό νά ώφελοῦν.

• Όταν, λοιπόν, οἱ πολλοί άποχώρησαν, προτείνει στους μαθητές: «Μή καί ύμεῖς θέλετε υπάγειν;» (Ἰωάν. στ' 67). Τότε ό Πέτρος, έξ όνόματος όλων, άπαντά: «Κύριε, πρὸς τίνα άπελευσόμεθα; Ρήματα ζωῆς αἰωνίου έχεις» (Ἰωάν. στ' 68).

• Ἐπειδή Τόν άγαποῦσαν, πίστεψαν καί έφάρμοσαν όσα τούς εἶπε. Ὁ λόγος πού οἱ περισσότεροι άνθρωποι έγκαταλείπουν τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία

δέν εἶναι ιδεολογικός. Εἶναι προσωπικός, συμφεροντολογικός.

• Ἡ τήρησις τών έντολών εἶναι δείγμα όχι άπλώς μιᾶς άγάπης στόν Χριστό, αλλά μιᾶς τελείας άγάπης. «Ἡ άγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείεται».

• Ὅπως ένα δέντρο όταν ώριμάση, παράγει γλυκούς καρπούς, έτσι καί τό δέντρο τῆς άγάπης. Ὅταν ώριμάση, παράγει τούς καρπούς τών καλῶν έργων. Λέει ό ιερός Χρυσόστομος: «Μή εἴπης, ότι άγαπῶ αὐτόν καί υπέρ έμαυτόν. Ταῦτα ρήματα έστι. Διά τών έργων δείξον, εἰ άγαπᾶς αὐτόν υπέρ σεαυτόν. Υπέρ τό άργύριον άγάπησον, καί τότε πιστεῦώ ότι υπέρ σεαυτόν άγαπᾶς. Ὁ δέ χρημάτων μή καταφρονῶν διά τόν Θεόν, πῶς σεαυτοῦ καταφρονήσει;» (Ε.Π.Ε. 23,90). Μετά φρασσις: Μή μοῦ πῆς, ότι άγαπῶ τόν άλλον περισσότερο καί άπό τόν έαυτό μου. Αὐτά εἶναι λόγια. Δείξε μου μέ τά έργα άν τόν άγαπᾶς περισσότερο άπ' τόν έαυτό σου. Ἄν τόν άγαπήσης πῶ πολύ άπ' τά λεφτά σου, τότε θά πιστεῦσω ότι τόν άγαπᾶς περισσότερο άπ' τόν έαυτό σου. Ἄφοῦ τά λεφτά δέν τά περιφρονεῖς γιά χάρι τοῦ Θεοῦ, πῶς εἶναι δυνατόν νά περιφρονήσης τόν έαυτό σου;

• Ὅσα κάνουμε, ἄς τά κάνουμε άπό άγάπη στόν Θεό. Νά εἶναι τόσο μεγάλη ἡ άγάπη μας, ὥστε νά μή μᾶς κουράζι όποιαδήποτε γι' Αὐτόν θυσία.

• Όταν δυό πρόσωπα άγαπιῶνται, ό ξνας γίνεται θυσία γιά τόν άλλον. Πολύ περισσότερο στήν περίπτωση τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ τελεία, ἡ Ἄγάπη πού δέν πρόκειται ποτέ νά μᾶς άπογοητεύση.

• Ὅσα πράττουμε στή χριστιανική ζωή, τά πράττουμε άπό άγάπη. «Ἡ τελεία άγάπη έξω βάλλει τόν φόβον» (Α' Ἰω. δ' 18).

• Δέν άγαπάμε τόν Χριστό, άν δέν τηροῦμε τίς έντολές Του. Λέει ό Ἰδιος: «Ἐάν άγαπᾶτέ με, τās έντολās τās έμάς τηρήσατε» (Ἰωάν. ιδ' 15). Σημειώνει ό ιερός Χρυσόστομος: «Ἐάν γνησίως άγαπήσωμεν τόν Δεσπότην, καί τās έντολās αὐτοῦ πληρώσαι δυνασόμεθα, καί μηδέν πράττειν εκείνων τών παροξύναι δυναμένων τόν άγαπώμενον» (Ε.Π.Ε. 4,394). Μετά -

φρασις: Ἐκεῖνος ἀγαπᾷ τόν Χριστό, ὅπως πρέπει, αὐτός πού προσπαθεῖ νά τηρῇ τίς ἐντολές Του. Ἄν γνήσια ἀγαπάμε τόν Κύριο, τότε καί θά προσπαθήσουμε τίς ἐντολές Του νά τηροῦμε, καί δέν θά κάνουμε κάτι πού εἶναι δυνατόν νά θλίψῃ τήν Ἀγάπη μας (τόν Κύριο).

Τί θά ἔκανε στή θέσι μας;

Ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν εἶναι περπάτημα πάνω στό ἴχνη πού ἄφησε ὁ Χριστός. «Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε καί αὐτός οὕτω περιπατεῖν» (Α' Ἰωάν. β' 6).

- Ἦρθε στόν κόσμον Ἐκεῖνος. Μέ τό «Ἐκεῖνος» ὁ Ἰωάννης ὑπονοεῖ τόν ξένα, τόν μοναδικό, τόν γνωστό, Αὐτόν πού ὅλοι καταλαβαίνουμε ποιός εἶναι.

Εἴμαστε «μαθηταί Ἐκεῖνου».

- Δέν ἦρθε ἀπλῶς Ἐκεῖνος. Ἦρθε καί περπάτησε στή γῆ. Τό πέρασμά Του ἄφησε ἀνεξίτηλα ἴχνη.

- Οἱ δικές μας περπατησιές εἶναι περπατησιές στήν ἄμμο. Φαίνονται βαθιές, μά ἔρχεται τό κύμα καί τίς ἐξαφανίζει.

- Οἱ περπατησιές τοῦ Χριστοῦ εἶναι πάνω στό βράχο τῶν αἰώνων. Κανένα κύμα χρόνου, πολεμικῆς, κοινωνικῆς ἀλλαγῆς δέν μπορεῖ νά ἐξαφανίσῃ τά ἴχνη Του στήν ἱστορία. Τά ἴχνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὀρισμένοι τρόπος ζωῆς.

Ὁ Χριστός δέν εἶναι μιά νεφελοειδῆς θεωρία. Εἶναι ἕνα συγκεκριμένο «μοντέλο» ζωῆς. Εἶναι ὁ «ὕπογραμμός», τό πρότυπο, πού ἀκολουθώντας το, γινόμαστε δικά Του ἀντίτυπα. Εἶναι ὁ Τέλειος, πού ὅταν Τόν μιμούμαστε, Τόν ἀντιγράφουμε. Εἶναι ὁ ἀρχηγός, πού ὅταν Τόν πιστεύουμε, ταυτιζόμαστε μαζί Του, ὅπως ὁ Παῦλος, πού ἔλεγε: «Ζῶ σὺκέτι ἐγώ, ζῆ δ' ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. β' 20).

Γιά τούς χριστιανούς ὁ Χριστός εἶναι τό πρότυπο. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος λέει: «Ἰησοῦς Χριστός ἔπαθεν ὑπέρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσωμεν τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ» (Α' Πέτρ. β' 21).

- Αὐτό βέβαια σημαίνει καθημερινή ἐφαρμογή τῶν διδασμάτων τοῦ Χριστοῦ.

Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Διὰ τοῦτο Χριστιανός εἶ, ἵνα τόν Χριστόν μιμῆ, καί τοῖς ἐκεῖνου πείθῃ νόμοις» (Ε.Π.Ε. 34, 408). Μετά φρασις: Γι' αὐτό εἶσαι Χριστιανός, γιά νά μιμῆσαι τό Χριστό καί νά ὑπακούῃς στούς νόμους Του.

Συνεχῆς ἡ προσπάθεια νά προσεγγίσουμε τή ζωὴ Του. Γιά κάθε ἐνέργειά μας ἄς ρωτᾶμε:

—Τί θά ἔκανε ὁ Χριστός στή θέσι μου; Θέλουμε κάπου νά πάμε.

—Ἄν ἦταν στή θέσι μου ὁ Χριστός, θά πήγαινε ἐκεῖ πού θέλω ἐγώ νά πάω;

Πρόκειται νά διαβάσουμε κάτι.

—Ἄν ἦταν ὁ Χριστός στή θέσι μου, θά τό διάβαζε;

Ἐπιζητοῦμε θεάματα.

—Ἄν ἦταν ὁ Χριστός στή θέσι μου, θά ἔβλεπε στόν ὑπολογιστή τά ὄσα βλέπω ἐγώ;

Ἐτοιμοί νά μιλήσουμε ἄγρια.

—Ἄν ἦταν ὁ Χριστός στή θέσι μου, θά μίλαγε ἔτσι;

Ἐτοιμοί γιά κάποια ἐνέργεια.

—Ἄν ἦταν ὁ Χριστός στή θέσι μου, θά ἐνεργοῦσε ἔτσι;

Μᾶς βρίζουν καί μᾶς ἀδικοῦν. Εἴμαστε ἔτοιμοί νά ἐκδικηθοῦμε. Μᾶς ἀνακόπτει τό ὑπόδειγμα τοῦ Χριστοῦ:

—Τί θά ἔκανε ὁ Χριστός στή θέσι μου; Ἦ, μᾶλλον, τί ἔκανε ὅταν βρέθηκε σέ πολύ χειρότερη κατάστασι;

Μᾶς ἀπαντᾷ μέ τό στόμα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: «Υβρίζομενος ἐγώ φέρω καί εὐεργετῶ τοὺς ὑβρίζοντας. Μίμησαι καί σύ. Εὖ ποιῶ ἐγώ. Μίμησαι καί σύ» (Ε.Π.Ε. 23,402). Μετά φρασις: Ἐγώ -λέει ὁ Χριστός- βρίζομαι καί εὐεργετῶ τοὺς ὑβριστές μου. Νά μέ μιμηθῆς καί σύ. Καλῶς ἐνεργῶ ἐγώ. Καί σύ νά μέ μιμῆσαι.

- Ὁ Χριστός, τό πρότυπό μας σέ ὅλα. «Δεῦρο, ἀκολούθει μοι», λέει σέ ὅλους μας. Πίσω ἀπό τό Χριστό! Πιστοί ἀκολουθοῦ Του. Ὅπου καί ἂν πηγαίη, μαζί Του. Ἡ ὄλη ἀρετὴ τοῦ Χριστιανοῦ συνοψίζεται στή μίμησι τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκης

6 Ἰανουαρίου - Θεοφάνεια

Γιατί βαπτίστηκε;

Τρεῖς συγκαταβάσεις

Από ἔκπληξι σέ ἔκπληξι! Ἐκπλήματα σέ θαῦμα! Γέννησις, περιτομή, βάπτισις: Τρεῖς πράξεις θεϊκῆς συγκαταβάσεως. Καί λέγονται ἔτσι, διότι καμμιὰ ἀπό τίς τρεῖς δέν ταίριαζαν στό Θεό. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, πού ἔγινε ἄνθρωπος γιά τή σωτηρία μας.

- Στόν Θεό δέν ἀρμόζει ἡ σάρκωσις, διότι εἶναι ἄσαρκος καί ἄσώματος. «Πνεῦμα ὁ Θεός» (Ἰωάν. δ' 24). Καί ὅμως, συγκατέβηκε στήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία καί φόρεσε τήν ἀνθρώπινη σάρκα (φύσι). Ἐγινε ἐκεῖνο πού δέν ἦταν. Γεννήθηκε ἄνθρωπος. Εἶναι πλέον ὁ Θεάνθρωπος.

- Στόν Θεό δέν ἀρμόζει ἡ περιτομή. Σφραγίδα υἰοθεσίας ἦταν ἡ περιτομή. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ φύσει Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ὅταν δέ ἔγινε ἄνθρωπος, δέν χρειαζόταν τήν ἀνθρώπινη σφραγίδα, γιά νά γίνῃ παιδί, υἱός τοῦ Ἰσραήλ, διότι εἶχε τή θεϊκή σφραγίδα. Τό χρίσμα τοῦ Θεοῦ Πατέρα.

Γιά νά γίνῃ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου Τόν ἔχρισε ὁ Θεός Πατέρας. Εἶναι ὁ Χριστός γιά ὄλο τό ἀνθρώπινο γένος. Εἶναι ὁ χρισμένος βασιλιάς ὄχι μόνο τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλ' ὀλόκληρης τῆς οἰκουμένης.

Συγκατάβασις, ὅτι καταδέχτηκε νά ὑποστῇ τήν περιτομή τῆς σαρκός.

Λέει ἕνας ὕμνος τῆς γιορτῆς τῆς Περιτομῆς: «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ τῶ γενεῖ τῶν ἀνθρώπων κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν. Οὐκ ἐβδελύξατο σαρκός τήν περιτομήν*» (ἀπόστιχο ἐσπερινοῦ).

- Στό Θεό δέν ἀρμόζει ἡ βάπτισις. Εἶναι συγκατάβασις ἡ βάπτισις τοῦ Ἰησοῦ στόν Ἰορδάνη ἀπό τόν Ἰωάννη.

Γιατί; Στόν Ἰορδάνη πήγαιναν καί βαπτίζονταν οἱ ἄμαρτωλοί. Τό βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἦταν βάπτισμα μετανοίας. Ἡ μετάνοια προσιδιάζει μόνο στούς ἀνθρώπους, ἀνεξάρτητα ἂν μερικοί δέν θέλουν νά τήν ἐκδηλώνουν.

- Ὁ Χριστός δέν ἦταν ἄμαρτωλός. Ἐπομένως ὁ Χριστός δέν εἶχε ἀνάγκη μετανοίας ἢ βαπτίσματος μετανοίας.

Ὁ Χριστός θέλησε νά ὑποστῇ πολλές ταπεινώσεις. Θέλησε νά φιλοξενηθῇ στό βρώμικο σταῦλο καί στόν ὀδυνηρό Σταυρό.

Μιά ταπεινώσις ὅμως δέν μπορούσε νά τήν ὑποστῇ: Τήν ταπεινώσις τῆς μετανοίας.

Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως, πού ὁ Χριστός μετανόησε γιά κάποιο ἔργο Του, γιά κάποια πράξι Του, γιά ἕνα λόγο Του; Ὁχι.

- Ἡ μετάνοια εἶναι γιά τά λάθη, γιά τίς ἁμαρτίες.

- Ὁ Χριστός εἶναι ἀλάθητος, ὁ μόνος Ἄναμάρτητος.

Ἄναμάρτητος ὡς Θεός

Προκαλεῖ τήν ἀπορία: Πῶς καί γιατί θέλησε ὁ Ἄναμάρτητος νά βαπτισθῇ στά ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνη;

Ἐπειδή ἔγινε τό ἐκπληκτικό, ἡ σάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου, εἶναι φυσικό ν' ἀκολουθοῦν καί ὅλα τά ἄλλα: Ἡ περιτομή, ἡ βάπτισις, ἡ μεταμόρφωσις, ἡ σταύρωσις, ἡ ἀνάστασις, ἡ ἀνάληψις. Λέει ὁ ἱερός Χρυ-

σόστομος: Ἐκεῖνος, πού μπορεῖ ὅλα τὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἀνθρώπινου γένους νά ἐξαφανίση, πολύ περισσότερο ὁ Ἰδιος ἦταν ἀναμάρτητος (Ε.Π.Ε. 9,382-384).

Ἡ βάπτισις, λοιπόν, τοῦ Χριστοῦ εἶναι συγκατάβασις. Ὅπως περιεβλήθη τήν ἀνθρώπινη φύσι, ἔτσι περιεβλήθη καί τὰ Ἰορδάνεια νάματα. «*Νάματα Ἰορδάνεια περιεβάλου Σωτήρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον*» (δοξαστικό ὄρθρου ἐορτῆς).

«Πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην»

Δέν μετέβη ὁ Ἰησοῦς στό βάπτισμα χωρίς λόγο. «*Ἔτερα οἰκονομῶν ἐπὶ τό βάπτισμα ἔρχεται*», λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος (Ε.Π.Ε. 9,384).

Παρουσιάζουμε τό λόγο, πού ὁ Ἰδιος ἀναφέρει ὡς ἀπάντησι στήν ἀντίδρασι τοῦ Ἰωάννη: «*Πρέπον ἐστίν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην*» (Ματθ. γ' 15).

Ἔχεις, Ἰωάννη, δίκιο πού μ' ἐμποδίζεις. Ἀλλ' ἄφησε τώρα. Ἔτσι πρέπει νά γίνῃ, νά μέ βαπτίσῃς, γιά νά ἐφαρμόσω κάθε ἐντολή τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστός δέν ἦρθε νά περιφρονήσῃ τό Μωσαϊκό νόμο, ἀλλά γιά νά τόν πληρῶσῃ. «*Οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλά πληρῶσαι*» (Ματθ. ε' 17).

Νά τόν «*πληρῶσῃ*» καί μέ τίς τρεῖς σημασίες τῆς λέξεως: Νά τόν ἐφαρμόσῃ, νά τόν συμπληρῶσῃ καί νά πληρῶσῃ αὐτός γιά τίς παραβάσεις τῶν ἄλλων.

● Ὁ Χριστός ἐφαρμόζει ὅλο τό νόμο. Ἄν ὁ νόμος τῆς Παλαιᾶς παρασταθῇ μέ χαμηλή κορυφή ἠθικῆς (ἐκατό π.χ. μέτρων), ὁ τέλειος εὐαγγελικός νόμος τῆς Καινῆς εἶναι πανύψηλη κορυφή, (π.χ. δέκα χιλιάδων μέτρων). Οἱ ἄνθρωποι πρό Χριστοῦ οὔτε τή χαμηλή κορυφή δέν κατώρθωσαν ν' ἀνεβῶν. Ἔστεροῦντο χάριτος.

Κάποιος, λοιπόν, ἔπρεπε νά τήν ἀνεβῆ καί αὐτή τήν κορυφή, γιά νά δείξῃ ὅτι εἶναι βατή. Κάποιος ἔπρεπε νά ἐφαρμόσῃ ὅλες τίς ἐντολές τοῦ νόμου. Καί αὐτός εἶναι ὁ ἴδιος ὁ νομοθέτης, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἄν δέν ἐφάρμοζε τό νόμο τῆς Παλαιᾶς,

πού εἶχε δώσει, τότε θά ἴσχυε τό «*Δάσκαλε, πού δίδασκες, καί νόμον δέν ἐκράτεις*».

Δέν μπορούσε ν' ἀνεβῆ στό ὕψος τῆς τελείας ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου ὁ Ἰησοῦς; Αὐτός πού ἀνέβηκε στά ὕψη τοῦ οὐρανοῦ;

● Μᾶς καλῆ σέ μεγάλα πνευματικά ὕψη, δίνοντας ὁμως συγχρόνως καί τήν ὑποποιοῦ δύναμι, πού μᾶς ἀνεβάζει ψηλά.

Πανύψηλη κορυφή φαίνεται ἀπάτητη. Μά ξαφνικά βροῖσκεσαι ὑπεράνω τῆς κορυφῆς καί τήν βλέπεις ἀπό ψηλά. Πῶς; Ἀεροπλάνο, σέ ἀνέβασε τόσο ψηλά.

Τά λόγια τοῦ Εὐαγγελίου φαίνονται ἀπάτητη κορυφή. Ἄν ὁμως ἀφεθῆς στή χάρι, αὐτή μέ τὰ οὐράνια φτερά της σέ ἀνεβάζει ψηλά.

Ὁ Χριστός δέν δίνει ἀπλῶς συμβουλές. Ἀνεβασμένος ὁ ἴδιος στήν πιό ψηλή κορυφή, καλεῖ ὅλους νά Τόν ἀκολουθήσουν, ἀπλώνοντας ὁμως καί τό χέρι Του, γιά νά τοὺς βοηθήσῃ στό ἀνέβασμα.

● Ὁ Χριστός ἐφαρμόζει ὅλο τό νόμο, γιά νά λύσῃ τήν κατάρα ἀπό τήν παράβασί του. Κάποιος ἔπρεπε νά πληρῶσῃ τὰ σπασμένα. Αὐτός εἶναι ὁ Ἀναμάρτητος.

● Ὁ Χριστός ἐφαρμόζει ὅλο τό νόμο καί γιά νά δώσῃ ἕνα πρακτικό μάθημα στοὺς χριστιανούς, ὅτι δέν ἔχουν δικαίωμα νά κάνουν ἐπιλογή ἐντολῶν. «*Πρέπον ἐστίν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην*».

Εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖο νά δεχώμαστε ὅλες τίς ἐντολές, ὅλο τό Εὐαγγέλιο, ὅλη τή Διαθήκη, ὅλο τό συμβόλαιο, πού ὑπέγραψε ὁ Χριστός μέ τό πανάγιο Αἷμα Του.

Δέν ὑπάρχουν μικρές καί μεγάλες ἐντολές. Ὅπως δέν κάνεις ἐπιλογή στίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, ἔτσι δέν μπορεῖς νά κάνῃς ἐπιλογή καί στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀκτίνες τοῦ Ἥλιου τῆς δικαιοσύνης.

π. Α. Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ὁ Παντοκράτωρ

Η Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰωάννου εἶναι τὸ βιβλίον τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ζοῦμε τὴ Λειτουργία τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι καὶ τὸ **Ἐσφαγμένο ἄρνιο** τῆς ἀγάπης καὶ ὁ **Παντοκράτωρ** τῆς ἀπείρου μεγαλωσύνης καὶ δυνάμεως. Πολλοὶ σπεύδουν πρὸς τὴν Ἀποκάλυψι, νομίζοντας πὼς ὡς «ἔσχατο», τελευταῖο βιβλίον στὴν Καινὴ Διαθήκη, θὰ εἶναι καὶ τὸ βιβλίον τῆς ἐσχατολογικῆς περιέργειας. Πολλοὶ ἐπίσης ἀνοίγουν τὴν Ἀποκάλυψι, κατευθυνόμενοι μόνο πρὸς ἓνα συμβολικὸ ἀριθμὸ. Ἄγνοοῦν τὸ περιεχόμενο τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ τὸ βαθύτερο λειτουργικὸ τῆς νόημα· δέν ξέρουν, ὅτι **συμβολικοὶ** ἀριθμοὶ ὑπάρχουν πολλοί. Καὶ ἀντὶ νὰ δοξολογήσουν τὸν Κύριο, τὸν **Παντοκράτορα**, ἀνησυχοῦν γιὰ κάποιον **κοσμοκράτορα**.

- Ἡ θεία Λειτουργία, πού τελοῦμε στὴν ἐπίγεια Ἐκκλησία βρῖσκει πολλὰ στοιχεῖα τῆς στῆ διαχρονικῆς Λειτουργίας τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἐδῶ θὰ περιορισθοῦμε μόνο σὲ μιά ἀπὸ τίς ὀνομασίες, πού ἀκοῦμε στῆ θεία Λειτουργία καὶ πού ἔχει τίς ρίζες τῆς μέσα στὴν Ἀποκάλυψι. Εἶναι ἡ λέξις «Παντοκράτωρ».

Συνήθως τὴ λέξι «Παντοκράτωρ» τὴν ξέρομε... ναοδομικά. Ὁ Χριστός, πού ζωογραφίζεται στὸν τροῦλο, ἢ γενικά, στὴν ὄροφή τῶν Ναῶν, καλεῖται «Παντοκράτωρ». Ἄς νοήσουμε, λοιπόν, καὶ τὸ γιατί ὁ Χριστός λέγεται «Παντοκράτωρ». Ὅλα τελοῦνται κάτω ἀπὸ τὸ Κράτος τοῦ Παναγάρχου καὶ Παντοδύναμου Θεοῦ.

- Ἡ **ἐκτενὴς δέησις**, πού ὁ λειτουργὸς ἀπευθύνει εὐθύς μετὰ τὴν ἀνάγνωσι τοῦ Εὐαγγελίου, ἀπευθύνεται στὸν Κύριο τὸν Παντοκράτορα: «*Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν· Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*».

Πρόκειται γιὰ κραυγὴ τοῦ μικροῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄπειρο Θεό, τοῦ ἄσημου ἀναζητητῆ τῆς γῆς πρὸς τὸν Παντοκράτορα τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ὁ Χριστός εἶναι τὸ «Πάν».

- Εἶναι ὁ **Παντεπόπτης**, πού τίποτε δέν μπορεῖ ἀπ' Ἐκεῖνον ν' ἀποκρυβῆ.

- Εἶναι ὁ **Πανταχοῦ παρών**, πού βρῖσκεται «ἄνω», συγχρόνως καὶ «κάτω», πού «πληρώνει τὰ πάντα», πού δέν χωράει πουθενά καὶ χωράει παντοῦ. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἐννοήσωμεν, ὅτι πανταχοῦ πάρεστιν ὁ Θεός, πάντα ἀκούει, ὁρᾷ, οὐ τὰ πραττόμενα μόνον καὶ λεγόμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν καρδίαις ἅπαντα, καὶ τὰ ἐν τῷ βάθει τῆς διανοίας. Ἄν οὕτω διαθῶμεν ἑαυτούς, οὐδέν πονηρὸν πράξομεν, οὐδέ ἐροῦμεν, οὐδέ ἐννοήσωμεν*» (Ε.Π.Ε. 21,566). Μετὰ φρασις: Ἄς κατανοήσωμε, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι παντοῦ παρών, ὅλα τὰ ἀκούει, ὅλα τὰ βλέπει, ὄχι μόνο αὐτὰ πού γίνονται, ἀλλὰ καὶ ὅσα βρῖσκονται στὴν καρδιά καὶ στό βάθος τῆς διανοίας. Ἄν ἔτσι ζήσωμε, δέν θὰ πράξομε τίποτε τὸ πονηρὸ, τίποτε δέν θὰ ποῦμε, τίποτε δέν θὰ σκεφτοῦμε κακό.

- Εἶναι ὁ **Παντοδύναμος**. Σ' Αὐτόν καὶ γι' Αὐτόν τίποτε τὸ ἀδύνατον.

- Εἶναι ὁ **Παντοκράτωρ**.

- Εἶναι ὁ **Πανάγαθος**.

- Εἶναι ὁ **Πανοικτίρμων**.

- Εἶναι ὁ **Παντελεῆμων**.

Τά επίθετα αυτά, πού εκφράζουν τήν **πληρότητα** τῶν ποικίλων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ, προέρχονται ἀπό τήν παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας, καί δὴ ἀπό τήν ὑμνογραφία τῆς. Ἔνα μόνο ἀναφέρεται στήν Καινή Διαθήκη, τό «**Παντοκράτωρ**». Μιά φορά στή Β΄ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή (στ΄ 18). Πολλές φορές μέσα στήν Ἀποκάλυψι.

● Στή θ. Λειτουργία μέ τήν ἰεσία πρὸς τόν Παντοκράτορα Κύριο ἐτοιμαζόμεστε γιά τή **Λειτουργία τῶν πιστῶν**. Ἡ δέησις πρὸς τόν Παντοκράτορα τελειώνει μέ τή βεβαιότητα, ὅτι ὅλοι οἱ πιστοὶ εἴμαστε ἀσφαλισμένοι στό Κράτος τοῦ Θεοῦ («...ὅπως ὑπὸ τοῦ Κράτους σου πάντοτε φυλασσόμενοι σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν...»).

Ἀπευθυνόμαστε ὄχι σέ κάποιο τοπικό ἄρχοντα, ἀλλὰ στόν Παντοκράτορα. Ὅχι σέ περιορισμένης δυναμικότητας ἡγέτη, ἀλλὰ στόν Παντοκράτορα. Ὅχι σέ προσωρινῆς διάρκειας βασιλιά, ἀλλὰ στόν αἰώνιο Κύριο, στόν Παντοκράτορα.

● Ἡ Ἐκκλησία ἀπευθυνόταν ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων λειτουργικά στόν Θεό τόν Παντοκράτορα. Στήν ἀρχαιότερη σωζόμενη Λειτουργία (τοῦ Ἰακώβου) ἀκούγεται ὁ λειτουργὸς νά παρακαλῆ: «**Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Πατήρ, ὁ Παντοκράτωρ· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί ἐξαπόστειλον ἐφ' ἡμᾶς καί ἐπὶ τά προκειμένα ἅγια δῶρα ταῦτα τό Πνεῦμά σου τό πανάγιον**».

● Συγκλονιστικό εἶναι, ὅτι στήν ἐπουράνια καί ὑπερχρονική λειτουργία τῆς Ἀποκαλύψεως ὁ ἴδιος ὁ Χριστός **αὐτοσυσταίνεται ὡς Παντοκράτωρ**: «Ἐγὼ εἰμι τό Α καί τό Ω, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ» (α΄ 8). Εἶναι κριμα νά μὴ βλέπουμε τήν ἄπειρη ἀγάπη καί τό ἔκπαγλο μεγαλεῖο τοῦ Παντοκράτορος τῆς Ἀποκαλύψεως, καί νά ψάχνουμε γιά κάποια σκιά ἀντιχριστοῦ δυνάμεως, πού κρύβεται πίσω ἀπὸ ἓναν... ἀριθμό!

● Ὅπως στήν ἐπίγεια Λειτουργία χέρια ἀγγελικῶν παιδιῶν κρατοῦν τά ἐξαπτέρυγα, ἔτσι καί στό οὐράνιο Θυσιαστήριο, **ἐξαπτέρυγα** ἀγγελικῶν δυνάμεων φτερουγίζουν γύρω ἀπὸ τό θρόνο τοῦ Θεοῦ καί ψέλνουν ἀκατάπανστα: «Ἅγιος ἅγιος ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ἦν καί ὁ ὢν καί ὁ ἐρχόμενος» (δ΄ 8).

Ἐξαπτέρυγα νοερά οἱ πιστοί, μέ τά φτερά τῆς ἀγάπης καί τῆς καθαρῆς διανοίας, παραστέκουν στή θεία Λειτουργία, ὅπου Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ.

● Ἰκετεύουμε στή θ. Λειτουργία, ὅπως καί στήν Ἀποκάλυψι, τόν Παντοκράτορα· τόν Θεό, πού κρατεῖ τά σύμπαντα, πού ἐπικρατεῖ στήν ἱστορία, πού συγκρατεῖ τήν τιμωρία· τόν Παντοκράτορα, πού σώζει μέ τήν κραταιά Του ἀγάπη.

● **Ἵμνουῦμε** στή θ. Λειτουργία τά μεγαλεῖα τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ: «... **τά πάντα δημιουργήσας καί τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων τά πάντα παραγαγών**» (εὐχή κεφαλοκλισίας). Καί στή λειτουργία τῆς Ἀποκαλύψεως ἀκούμε τήν **ὠδή τοῦ Ἀρνίου**: «Μεγάλα καί θαυμαστά τά ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ... Πάντα τά ἔθνη ἤξουσι καί προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου» (ιε΄ 3-4).

● Μετά τή Μεγάλη Εἴσοδο παρακαλοῦμε: «**Κύριε ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, πρόσδεξαι καί ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τήν δέησιν καί προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ...**» (εὐχή προσκομιδῆς). Καί στή λειτουργία τῆς Ἀποκαλύψεως βλέπουμε τελικά τήν πλήρη **κυριαρχία** τοῦ Παντοκράτορος: «Ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ» (Ἀποκ. ιθ΄ 6).

Ἄν ἡ Ἀποκάλυψις εἶναι ἡ ὀθόνη ἀνάμεσα στήν ἐπίγεια καί τήν οὐράνια Λειτουργία, ἅς τήν μελετᾶμε μέ τήν **ἀγαλλίασι**, πού χαρίζει ὁ Παντοκράτωρ, καί ὄχι μέ τήν **τρομοκρατία**, πού σκορπᾶ ἄγνωστος κοσμοκράτωρ (Α΄ Ἰωάν. δ΄ 4).

Στρέφε νοῦ καί καρδιά στόν Παντοκράτορα, καί τίποτε δέν θά σέ τρομάζη.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ἀγάπη, ὄχι συμβιβασμός

Β΄ Κορ. στ΄ 14-18

Ἀσυμβίβαστοι μέ τό Διάβολο (στ. 14-15)

Ὁποιος ἀγαπάει τό Χριστό, δέν μπορεί ν' ἀγαπά τόν Διάβολο καί τόν κόσμο. Ὁ ζυγός τοῦ Χριστοῦ σημαίνει αὐτόματο διαζύγιο ἀπό τό Διάβολο, ἀπό τήν πλάνη, ἀπό τό σκοτάδι, ἀπό τήν ἀπιστία, ἀπό τά εἴδωλα. Στούς ἐπομένους στίχους ὁ Παῦλος διατυπώνει μέ ὀρμητικό λόγο ἀλλεπάλληλα ἐρωτήματα. Ὅλα σ' ἓνα συγκλίνουν: Στό ἀσυμβίβαστο! Δέν μπορεί νά εἶσαι καί μέ τό Χριστό ἐρωτευμένος καί μέ τό Διάβολο ἐρωτοτροπῶν.

Καί τά πέντε ἐρωτήματα εἶναι «*συνωνυμικός παραλληλισμός*», δηλαδή, πρὸς ἐμπέδωσι τοῦ ἀσυμβίβαστου λέει ὁ Παῦλος τήν ἴδια ἀλήθεια μέ πολλές, σχετικές μεταξύ τους, εἰκόνες. Καί ὅμως, κάθε ἐρώτησις, μπορεί μέν νά ὀδηγή τό χριστιανό στήν ἴδια ἀπάντησι, στό δυναμικό Ὅχι, περιέχει ὅμως καί κάτι τό ξεχωριστό.

Τά ἐρωτήματα τοῦ Παύλου: «Μή γίνεσθε ἔτεροζυγοῦντες ἀπίστοι. Τίς γάρ μετοχή δικαιοσύνη καί ἀνομία; Τίς δέ κοινωνία φωτί πρὸς σκότος; Τίς δέ συμφώνησις Χριστῶ πρὸς Βελίαλ; Ἥ τίς μερίς πιστῶ μετά ἀπίστου;» (στ. 14-15). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «*Νά μή συνάπτετε στενό σύνδεσμο μέ ἀπίστους. Διότι ποιά σχέσι ἔχει ἡ ἀρετή μέ τή φαυλότητα; Καί τί κοινό ἔχει τό φῶς μέ τό σκοτάδι; Καί ποιά ἀρμονία μπορεί νά ὑπάρχη μεταξύ τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Σατανᾶ; Ἥ ποιά θέσι μπορεί νά ἔχη ὁ πιστός μαζί μέ τόν ἀπίστο;*».

• Τό «Μή γίνεσθε ἔτεροζυγοῦντες» (στ. 14) εἶναι καθοριστική γιά τήν ἀποκλειστικότητα γιά τό χριστιανό. Ὁ Χριστός:

- Ἔχει τήν ἀποκλειστικότητα στήν πίστι. Δέν μοιράζουμε τήν πίστι στό Χριστό καί σέ κάποιον ἢ κάποιους ἄλλους.
- Ἔχει τήν ἀποκλειστικότητα στήν ἀγάπη.
- Ἔχει τήν ἀποκλειστικότητα στή λαιρεία.

□ Ἔχει τήν ἀποκλειστικότητα στή ρύθμισι τῆς ζωῆς μας. Ὅλους τούς ἀγαπάμε, ἀλλ' ὄλους δέν τούς ἀκολουθοῦμε. Μέ ὄλους ζοῦμε, ἀλλά μέ ὄλους δέν συσχηματιζόμαστε (Ρωμ. ιβ΄ 2).

Ἄν ὁ Χριστός εἶναι ἡ θέσις, ὁ ἀντίχριστος κόσμος εἶναι ἡ ἀντίθεσις. Ἄν ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς, ὑποχρεωτικά ἀποστρεφόμεσθε τό σκοτάδι. «Ἀποθώμεθα τά ἔργα τοῦ σκότους καί ἐνδυσώμεθα τά ὄπλα τοῦ φωτός» (Ρωμ. ιγ΄ 12).

• Τό «Μή γίνεσθε ἔτεροζυγοῦντες» εἶναι εἰκόνα παρμένη ἀπό τά ζεύγη στό ἀλέτρι. Δέν εἶναι δυνατόν νά ζεύξουν, νά δέσουν στό ἀλέτρι δύο διαφορετικά ζῶα, π.χ. ἓνα βόδι κι ἓνα ἄλογο, ἢ ἓνα μοσχάρι κι ἓνα γαϊδουράκι. Ἦδη ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη ὁ νόμος ἀπαγόρευε τέτοιου εἶδους «ἔτεροζυγία». «Τόν νόμον σου φυλάξεσθε· τά κτήνη σου οὐ κατοκεύσεις ἔτεροζύγω, καί τόν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον, καί ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένων κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῶ» (Λευιτ. ιθ΄ 19).

Ἡ ἔτεροζυγία, ἡ ζεύξις, δηλαδή, ὄχι ἀπλῶς ἀνομοίων, ἀλλ' ἀντιθέτων πραγμάτων, παρατηρεῖται σέ πολλές ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς. «Μή γίνεσθε ἔτεροζυγοῦντες ἀπίστοι. Τίς γάρ μετοχή δικαιοσύνη καί ἀνομία; Τίς δέ κοινωνία φωτί πρὸς σκότος; Τίς δέ συμφώνησις Χριστῶ πρὸς Βελίαλ; Ἥ τίς μερίς πιστῶ μετά ἀπίστου;» (στ. 14-15).

• Ἀπό τό ἓνα μέρος εἶναι ἡ ὑψίστη ἀρετή, ἀπό τό ἄλλο ἡ ἐσχάτη κακία. Τί θά προτιμήσῃ ὁ χριστιανός; Καί τά δύο μαζί ἀποκλείεται.

Κρύβεται μεγάλος κίνδυνος στή σύναψι σχέσεων καί οἰκειότητος μέ ἀνθρώπους πονηρούς καί ἀσεβεῖς, ἀκόμα καί μέ ἀδιάφορους. Καί αὐτό, διότι εἶναι εὐκολώτερα οἱ πονηροί νά συμπαρασύρουν στή ζωή τους τούς ἀγαθούς, παρά οἱ πιστοί νά ἐπιδράσουν στούς ἀσεβεῖς.

• Τά παιδιά τοῦ Θεοῦ προσέχουν. Συνδέονται μέ πρόσωπα «οἰκεία τῆς πίστεως», μέ τά μέλη

τῆς Ἐκκλησίας, μέ τήν οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀγάπη ποτέ δέν σημαίνει συμφωνία, συσχηματισμός, συμβιβασμός καί συμμετοχή στήν πλάνη ἢ στή διαφθορά.

Κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ (στ. 16)

Ἡ ζωηρότερη παράσταση εἶναι ὁ Ναός. Εἶναι δυνατόν στόν ἴδιο Ναό νά λατρεύεται καί ὁ Χριστός καί τά εἰδωλα; Εἶναι δυνατόν ἕνα Ναό νά τόν μετατρέψουμε σέ σταυλό; Ὁ Παῦλος ρωτάει: *«Τίς συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετά εἰδώλων; Ὑμεῖς γάρ ναός Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός ὅτι “ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καί ἐμπεριπατήσω, καί ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καί αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός»*» (στ. 16). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: *«Καί πῶς μπορεῖ νά συνυπάρχη στήν ἴδιο τόπο ὁ ναός τοῦ Θεοῦ μέ τὸ ναὸ τῶν εἰδώλων; Σεῖς εἶστε ναός τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μέ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ: “Θά κατοικήσω ἀνάμεσά τους, καί θά εἶμαι Θεός τους, καί αὐτοὶ θά εἶναι λαός μου»*.

● Θεωρητικά ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀρνητική. Πρακτικά ὅμως βλέπουμε ἕτεροζυγία.

Ἡ ὀρθόδοξοι ναοὶ φιλοξενοῦν πλῆθος συγχρόνων εἰδώλων. Οἱ ἐξεζητημένοι στολισμοὶ σέ κηδεῖες, σέ μνημόσυνα, σέ γάμους, σέ βαφτίσια, εἶναι εἰδωλομανία. Δέν θαυμάζεται ὁ Χριστός, ἀλλὰ εἰδωλα ποικίλα!

● Καί ὁ ἔμψυχος ναός φιλοξενεῖ κάποτε καί τούς δυό, καί τὸ Χριστό καί τὸ Διάβολο. Μέ τίς ἴδιες αἰσθήσεις καί μέ τὰ ἴδια μέλη δουλεύουμε καί στόν Θεό καί στό κυδαῖο κόσμο. Τρέχουμε π.χ. στήν τηλεόρασι, πού εἶναι ἀπὸ τὰ πῶ πολυλατρευόμενα εἰδωλα τῆς ἐποχῆς μας. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Θεὸν φέρεῖς ἐν σεαυτῷ, καί πρὸς ἐκείνους τρέχεις; Θεὸν τὸν οὐδένα ἔχοντα κοινόν πρὸς αὐτούς; Καί πῶ ταῦτα ἄξια συγγνώμης;»* (Ε.Π.Ε. 19,370). Μετάφρασις: Ἔχεις τὸ Θεὸ μέσα σου καί τρέχεις πρὸς τούς ἀπίστους; Τὸ Θεό, πού δέν ἔχει τίποτε τὸ κοινὸ μέ αὐτούς; Καί πῶς εἶναι δυνατόν νά σοῦ συχωρηθῇ αὐτό;

● Ὁ Θεός θέλει νά κατοικήσῃ μέσα μας, καί μεῖς Τοῦ κάνουμε ἔξωσι!

Ἡ πειρασμὸς στοὺς πιστοὺς εἶναι νά προσαρμόσουν τὸ Χριστιανισμό πρὸς τὸν «κόσμο».

Θρασὺς εἶναι ὁ πειρασμὸς νά προσαρμόσουν οἱ χριστιανοὶ τὴ ζωὴ τους, τὸ ντύσιμό τους, τὴν κατοικία τους, τὴ βιοτική τους ἄνεσι, στή μόδα, στίς συνήθειες τοῦ κόσμου. Ὁ κίνδυνος τῆς συμμορφώσεως μέ τὸν «κόσμο» ἔλλοχεύει.

Ἡ ὑποχωροῦμε στό λογισμό νά ξεπεράσουμε τὸν «κόσμο», καί στήν ἐξωτερικὴ λάμπη καί στήν ἐξωτερικὴ καλοπέρασι, στίς ἐξωτερικὲς ἐπιδείξεις καί στοὺς πανηγυρισμούς.

Ἐξοδος – Εἴσοδος (στ. 17-18)

Ἡ ὄσοι διατηροῦν ἀκόμα τὴν πνευματικὴ καί ἠθικὴ εὐαισθησία, ζυπνᾶνε ἀπὸ τὰ ἐρωτήματα τοῦ Παύλου. Διαπιστώνουν τὴν ἀμβλυνσι, πού ἔχουν ὑποστῆ. Καί μέ τὴν ἀγωνία γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς τους στρέφονται πρὸ τὸ μεγάλο Ἀποστολο καί τὸν ρωτᾶνε:

—*«Τί ποιήσομεν;». Τί νά κάνουμε;*

Ἡ ἐκεῖνος προτείνει ἐπαναστατικὴ ἔξοδο: *«Διὸ “ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν” καί “ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος”, καί “ἀκαθάρτο μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς”, καί “ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καί ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καί θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ»*» (στ. 17-18).

Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: *«Γι’ αὐτὸ “φύγετε ἀπὸ αὐτούς καί χωρισθῆτε, λέει ὁ Κύριος, καί μὴν ἀγγίζετε ἀκάθαρτο, καί ἐγὼ θά ἀνοίξω τίς ἀγκάλες μου νά σᾶς δεχθῶ. Καί θά εἶμαι σέ σᾶς πατέρας, καί σεῖς θά εἶστε σέ μένα υἱοὶ καί θυγατέρες, λέει ὁ παντοκράτωρ Κύριος»*.

● Μέ τὸ *“ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν”* δέν ἐννοεῖ ὁ Παῦλος τὴν ἀναχώρησι μας ἀπὸ τὸν κόσμο. Ἡ ἐννοεῖ τὴν ἀποταγὴ τοῦ κόσμου. Ὅσο κι ἂν φύγουμε τοπικά ἀπὸ τὸν κόσμο, ὁ κόσμος θά εἶναι πίσω μας καί μπροστά μας καί γύρω μας. Ἡ ἀφοῦ γιὰ τὸν ἄρχοντα τοῦ κόσμου, τὸν «κοσμοκράτορα» (Ἐφεσ. στ’ 12), δέν ὑπάρχει ἄβρατος τόπος ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ ὑπάρχουν ἄβρατες καρδιές.

Καί ἡ τοπικὴ ἀναχώρησις ἔχει βέβαια σωματικὴ σημασία. Ὁ Ἰωσήφ τοπικὰ ἀποχώρησε ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ πειρασμοῦ. Τὸ βάλει στὰ πόδια, γιὰ νά γλυτώσῃ ἀπὸ τὴ φωτιά τῆς προκλητικῆς ἀμαρτίας (Γεν. λθ’ 12). Ἡ ὑπάρχουν περιπτώσεις, πού πρέπει ἀμέσως, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἀναβολή, νά φύγουμε καί τοπικά. Νά ἐγκαταλείψουμε ἀνθρώπους, τόπους, οἰκίαι, συνάξεις, παρέες, ὅπου κινδυνεύουμε πνευματικὰ καί ἠθικά.

● Τὸ χωρὶο ὅμως ἐδῶ τοῦ Παύλου *“ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καί ἀφορίσθητε,”* ἀναφέρεται κυρίως στήν τροπικὴ ἀναχώρησι. Μέσα στόν κόσμο εἶμαστε ὑποχρεωμένοι νά ζοῦμε, ἔστω καί ἂν ὁ τόπος διαμονῆς μας εἶναι κάποια ἐρημικὴ Μονή. Μέσα στόν κόσμο, ἀλλὰ νά μὴ γίνουμε κόσμοι!

Ἐθόρυβη διακόνισσα τῆς Ἀγάπης

† Πανωραία Μπαλάφα

Στίς 8 Δεκεμβρίου 2012 ἡ ἐπίγεια Ἐκκλησία προέπεμψε ἐκλεκτό μέλος της στήν ἐπουράνια Ἐκκλησία, στή βασιλεία τῶν πρωτοτόκων, στούς ἀγίους τοῦ Θεοῦ. Πρόκειται γιά τήν Πανωραία Μπαλάφα, πού ἔφυγε σέ ἡλικία 65 ἐτῶν, ὕστερα ἀπό πορεία ἀγαπητικῆς θυσίας.

Ἡ ζωὴ της ἦταν μιά λαμπάδα ἄσβεστη στό μανουάλι της ἔμπρακτης, τῆς ἀνυπόκριτης, τῆς ἔμπονης ἀγάπης. Μοναχῆς πολλές ἔχουμε. Γυναῖκες τῆς ἱεραποστολῆς ἱκανῆς διαθέτουμε. Ὑπάρξεις σάν τήν Πανωραία, χαριτωμένης ἀρετῆς καί δυναμικῆς προσφορᾶς, σπάνια βλέπουμε.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλλη στὸν ἱ. Ναό Ἀποστόλου Παύλου, στήν Κόρινθο, ἀπό ὅπου καί καταγόταν. Δημοσιεύουμε τή σύντομη προσλαλιά τοῦ ἱεροκέρυκος ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη.

Ἀπό τό θάνατο στή ζωὴ! Εἶναι ἡ πορεία τοῦ χριστιανοῦ. Χαραγμένη πέρα γιά πέρα διαφορετικά ἀπό τοῦ κόσμου τήν πορεία. Πρόκειται γιά τό ἀναποδογύρισμα, πού ἐνεργεῖ ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τό λέει σαφῶς: «Μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωὴν» (Ἰωάν. ε' 24).

Ἡ ζωὴ εἶναι ὠραία. Ἡ αἰώνια ζωὴ εἶναι πανωραία. Θά ἔλεγα, ὅτι ἡ ἐδῶ ζωὴ, ὅπως τήν ἔζησε ἡ μακαριστὴ πλέον ἀδελφὴ μας Πανωραία, ὑπῆρξε ὄντως πανωραία καί ἡ ζωὴ ἡ ἀτελεύτητη, πού ἀπολαμβάνει ἥδη, εἶναι ἀπείρως πιό πανωραία.

● Ἦταν ὠραία ψυχὴ ἡ Πανωραία.

Ἔωραϊος - Ἔωρα - Ἔωριμος! Ἔχουν μεταξύ τους σχέσι. Ἡ ὦρα ἔφτασε γιά τήν ὠριμη πιά ὠραία ψυχὴ τῆς Πανωραίας.

Ἦταν στολισμένη μέ τά στολίδια τῶν ἀρετῶν. Εἶχε κάλλος ψυχῆς, ὅπως τό περιγράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τί ἐστὶ κάλλος ψυχῆς; Σωφροσύνη, ἐπιείκεια, ἐλεημοσύνη, ἀγάπη, φιλαδελφία, φιλοστοργία, νόμου πλήρωσις» (Ε. Π.Ε. 33,162).

● Ἦταν ὠραία ψυχὴ ἡ Πανωραία, γιατί ἀγάπησε μέ ὅλη της τὴ δύναμι τὸν Ἔωραϊο Νυμφίο, τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ ὁμορφία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη.

Καί ἡ Πανωραία ἀγάπησε τήν Ἀγάπη. Δόθηκε ἀνυπόκριτα στή διακονία τῆς ἀγάπης. Δέν ὑπῆρξε καμπάνα ἀγάπης, πού δέν ἀνταποκρίθηκε ἡ Πανωραία Μπαλάφα, εἴτε χτυποῦσε σέ κρεββάτι ἀρρώστου,

ὅπου ὡς νοσηλεύτρια ἔτρεχε ἄγγελος ἀγάπης, εἴτε χτυποῦσε τήν πόρτα της, ὅποτε γινόταν φιλόξενη ἀγκαλιά ἀγάπης, εἴτε χτυποῦσε στή μακρινὴ Κορέα, ὅπου ὡς ἱεραπόστολος πρόσφερε ἀπό μακριὰ τό δυναμικό της «παρῶν».

● Ἦταν ὠραία ἡ Πανωραία.

Τώρα εἶναι πιό ὠραία, γιατί ζῆ στὸν ὁμορφο κόσμο τῶν ἀγγέλων. Δέν εἶναι ὑπερβολὴ νά ποῦμε, ὅτι οἱ ἄγγελοι τήν ὑποδέχτηκαν ὡς... συγγενή τους!

Ἦς ἐπίγειος ἄγγελος ἀγάπησε καί σκέπασε στοργικά μέ τά φτερά τῆς προστασίας της τό μικρό τότε Ἄγγελο τῆς γῆς. Τὸν υἰοθέτησε. Τοῦ χάρισε ὅ, τι εἶχε στερηθῆ. Στάθηκε γιά πολλὰ χρόνια δίπλα του σέ δεκάδες χειρουργικῆς ἐπεμβάσεις. Τὸν στήριξε. Τοῦ ἔδωσε νόημα, τό ἀληθινὸ νόημα τῆς ζωῆς. Τὸν ἀνέδειξε ἐπιστήμονα. Τὸν καμάρωσε εὐλαβῆ θεράποντα τῆς θεολογίας. Τὸν χειραγώγησε σωστά.

Μέ κλονισμένη τήν ὑγεία της, δέν ἔπαυε νά τρέχη, παρά τήν ἀναπηρία της, γιά νά σκορπᾶ χαρᾶς ἐλπίδα.

● Ἄγγελε, καλέ μας φίλε! Ὁ δικός σου ἄγγελος, ἡ καλή σου «μαμᾶ», ὅπως δικαιολογημένα τήν θεωροῦσες, ἡ προστάτις σου, βρίσκεται τώρα στά χέρια τοῦ Θεοῦ. Χορεύει «ἀγαλλομένω ποδί».

Δόξαζε τὸν Θεό, πού σέ σένα, τὸν Ἄγγελο, τό ἄλλοτε ἀδύνατο πλασματάκι καί τώρα εὐέλπιδα θεολόγο, χάρισε ὁ Θεός τό δῶρο, πού λέγεται Πανωραία.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Πίστευε καὶ ἔρευνα

Εἰ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας πάντα λένε: Ὁ Χριστιανισμὸς ἀπαιτεῖ: «Πίστευε καὶ μὴ ἔρευνα». Εἶναι ὁμοῦς αὐτὸ σωστό; Τὸ δέχεται ἡ Ἐκκλησία;

Αὐτὸ εἶναι λάθος.

• Ἡ Ὁρθοδοξία δὲν καταδικάζει τὴ λογικὴ. Ἀντίθετα ἀπαιτεῖ νὰ γίνωνται ὅλα μὲ ἔρευνα. Νὰ γίνεται σὲ ὅλα τὰ σημεῖα ἔρευνα· πολὺ βαθειὰ ἔρευνα τῶν Γραφῶν.

• Παράλληλα ζητεῖ ἡ Ἐκκλησία μας, νὰ κλείνομε σὲ μερικὰ ζητήματα τὸν αὐχένα μὲ ταπεινώσι καὶ ὑποταγή, πού δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ λυθοῦν μὲ τὸ στοχασμό. Π.χ. πῶς ὁ Πατὴρ ἐγέννησε τὸν Υἱό; Πότε τὸν ἐγέννησε; Πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας, μιά οὐσία, ἀλλὰ τρία Πρόσωπα;

• Σὲ τέτοια θέματα, τὸ προτιμότερο εἶναι ὁ ἄνθρωπος νὰ σιωπᾷ. Γιατί ὅσο καὶ ἂν μιλήσῃ ἢ σκεφθῇ καὶ στοχασθῇ, δὲν θὰ καταλάβῃ τίποτε. Γιατί εἶναι πράγματα ἄλλου κόσμου, ἀπὸ τὸν ὁποῖο δὲν ἔχουμε προσλαμβάνουσες παραστάσεις.

• Ἡ Ἐκκλησία ἐπικροτεῖ τὴν ἔρευνα σὲ ὅ,τι εἶναι δυνατὸ νὰ καρποφορήσῃ. Καὶ συνιστᾷ νὰ σταματᾷ ἐκεῖ, πού προδικάζεται, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμά της θὰ εἶναι μηδέν. Ὅμως αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἄρνησι τῆς λογικῆς. Αὐτὸ εἶναι ρεαλισμὸς καὶ προσγειώσεις. Εἶναι ἡ πιὸ ρεαλιστικὴ καὶ ἡ πιὸ προσγειωμένη λογικὴ.

Δέν εἶσαι μόνος. Ἐχεις τόσους, πού σέ ἀγαποῦν. Καὶ πρὸ παντός ἔχεις μιά ἄλλη πλέον Πανωραία, τὴν Πανωραία τοῦ οὐρανοῦ, πού σέ προστατεύει ἀοράτως, κατὰ θαυμαστὸ καὶ δυναμικὸ τρόπο.

• Τῆς Πανωραίας ὁ δρόμος ἦταν τραχὺς, ἀλλὰ ὥραϊος. Σάν τὸ Σταυρὸ ὥραϊος, ἀφοῦ τὴν ὠδήγησε στὸ πανέμορφο Ἀναστάσιμο Φῶς.

Εἶναι μεγάλο κακὸ, νὰ παριστάνῃ κανεὶς τὸ θετικιστὴ καὶ νὰ μὴν ξέρῃ, ὅτι ἡ μεγαλύτερη δύναμις τῆς λογικῆς εἶναι νὰ καταλάβῃ τὴν ἀδυναμία της καὶ νὰ μπόρῃ νὰ ξεχωρίσῃ, τί δυνατὸ καὶ τί ἀδύνατο.

• Ἡ Ἐκκλησία διδάσκει σὲ ὅλα σωστά. Ὅμως ἡ τάσις γιὰ «ἀμφισβήτησι», γιὰ κάτι τὸ καινούργιο, κάνει πολλοὺς νὰ πειραματίζωνται, τσαλαβουτώντας σὲ θολὰ νερά στὸ σκοτάδι.

«Ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. Ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν».

Οἱ ἐπίγειοι ξέρουν μόνο τὰ ἐπίγεια. Καὶ μιλᾷνε μόνο γιὰ τὰ ἐπίγεια.

Ὁ ἐλθὼν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ Χριστὸς, εἶναι στὰ ζητήματα τῆς πίστεως «ἐπάνω πάντων», γιὰτί μιλάει γιὰ θέματα, πού τὰ γνωρίζει καλά.

Σὲ κείνα ὑπάρχει τὸ χρέος.

Αὐτοῦ ἀκούετε!

(† Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Μελέτιος, ἀπὸ τὸ βιβλίον «Σελίδες ἡμερολογίου», σελ. 58).

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἰωάννης Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῖνων 6 - Μοσχάτο

Ἐτήσια συνδρομὴ:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικὸ «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Μαύρο ή σιμωνιακό χρήμα;

Κανδαλίζεται κανείς από τον Ίούδα; Λύπη προκαλεί τό πάθος του, όχι όμως κλονισμό στο πρόσωπο του ακτήμονος και πανοικτίρμονος Χριστού. Τό ίδιο, κανένas δέν κλονίζεται για τό πρόσωπο του Χριστού, επειδή κάποιος πρίζει και σήμερα **ρόλο Ίούδα**.

• Γιατί μπόρεσε να μπή ο Σατανᾶς στον παράδεισο τῆς Ἐδέμ, και δέν μπορεί να μπή σήμερα στον **παράδεισο** τῆς Ἐκκλησίας και να σύρη στον πειρασμό τῆς φιλαργυρίας κάποιους λειτουργούς τῆς;

• Γιατί κατάφερε να μπή στον παράδεισο τῆς ἀποστολικῆς συνοδείας, και δέν μπορεί και σήμερα να μπή στον παράδεισο τῆς **ιερωσύνης** και να μεταβάλῃ μερικούς ρασοφόρους σε Ίουδες;

Ὁ κίνδυνος να πέση στή **φιλαργυρία** ἕνας ιερέας ἢ ἀρχιερέας εἶναι πολύ πίο πιθανός. Γιατί; Ὁ Ίούδας εἶχε δίπλα του συνεχῶς τόν Χριστό. Τόν ἔβλεπε. Τόν ἄκουγε. Τόν ζούσε. Και ὁμως δέν ἀντέξε στον πειρασμό τῆς φιλαργυρίας. Και πῶς μπορεί ν' ἀντέξῃ ρασοφόρος, πού στενή σχέσι μέ τόν Χριστό δέν ἔχει, πού δέν μελετᾶ τό Εὐαγγέλιο και δέν ζῆ ἐν Χριστῶ;

• Δεινό τό πάθος τῆς φιλαργυρίας. Κάνει τόν ἀνθρωπο **χειρότερο ἀπό τό Σατανᾶ**. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Μᾶλλον ἔγωγε κατεδεξάμην μετά μυρίων δαιμονίωντων οἰκεῖν, ἢ μετά ἑνός ταύτην (τήν φιλαργυρίαν) νοσοῦντος τήν νόσον. Οὗτοι μὲν γάρ τόν οὐδέν ἡδίκηκότα ἐχθρόν ἡγοῦνται και βούλονται και δοῦλον λαβεῖν ἐλεύθερον ὄντα και μυρίους περιβάλλουσι κακοῖς. Οἱ δέ δαιμονῶντες οὐδέν τοιοῦτον ἐργάζονται, ἀλλ' ἐν ἑαυτοῖς τήν νόσον στρέφουσι» (Ε.Π.Ε. 10,268). Μετά φρασις: Ἐγώ τουλάχιστον θά προτιμοῦσα να συζῶ μέ μυρίους δαιμονισμένους, παρά μ' ἕναν, πού πάσχει ἀπ' αὐτή τήν ἀρρώστια (τή φιλαργυρία). Οἱ φιλάργυροι θεωροῦν ἐχθρό τους και αὐτόν πού δέν τους ἔβλαψε θέλουν να τόν κυριεύσουν, μολονότι εἶναι ἐλεύθερος, και σκέπτονται μύρια κακά για να τόν ἐκμεταλλετοῦν. Ἐνώ οἱ δαιμονισμένοι δέν κάνουν κάτι τέτοιο. Ἀντί-

θετα, στρέφουν τό πάθος τους ἐναντίον του ἑαυτοῦ τους.

• Γαργαλιστικός για τόν κληρικό ὁ πειρασμός τῆς φιλαργυρίας. Θρησκευτικές συνήθειες κάνουν τά χέρια κληρικῶν ἐπιδέξια στή συλλογή «**μαύρου χρήματος**».

Ὅποιοδήποτε χρήμα, πέραν του νομίμου μισθοῦ, εἶναι μαῦρο. Στους κοσμικούς τό μαῦρο χρήμα λέγεται «φακελλάκι», «μίζα», «λάδωμα», «προμήθεια», «φιλοδώρημα», «τόκος» κ.λπ.

Στό θρησκευτικό χῶρο λέγεται «ιερό», «φιλότιμο», «**τυχερά**».

• Δέν παύει ὁ Διάβολος να εἶναι μαῦρος, ἀν τόν ζωγραφίσῃς ἄσπρο. Δέν παύει τό σιμωνιακό χρήμα, να εἶναι μαῦρο, επειδή μερικοί τό καλοῦν «ιερό»!

• Γράφτηκε για Μητροπολίτες (εὐτυχῶς λίγους), ὅτι ἔχουν χρήματα. Τό ΣΔΟΕ θά ξεκαθαρίσῃ σχετικές ὑποθέσεις.

• Χειρότεροι γινόμαστε και ἀπό τόν Ίούδα. Παραμένουμε και ἐπιμένουμε ἐκμεταλλεόμενοι ὅσια και ιερά. Προδίδουμε καθημερινά τόν Χριστό, για τά ἀργύρια. Τά χρήματά μας τά ἐπενδύουμε, ἐνώ ὁ λαός πεινάει. Και κανένα δείγμα μεταμελείας και **μετανοίας** δέν δίνουμε.

Δίκηο εἶχε ὁ ἱ. Χρυσόστομος, πού ἔλεγε: «*Ἐνέσπартαι ταῖς τῶν ἀνθρώπων διανοίαις ἢ ἐπιθυμία του χρήματος, και τῶν δοκούντων εἶναι ἐν εὐλαβείᾳ*» (Ε. Π. Ε. 22, 558). Δηλαδή: Και στο μυαλό εὐλαβῶν ἔχει σφηνωθῆ ἢ ἐπιθυμία του χρήματος.

Ἐκεῖ θρῆνος, ἐδῶ ἀνοχή!

Κυκλοισμένη ἢ κοινή γνώμη ἀπό τή «σφαγή» μικρῶν παιδιῶν, στίς 14 Δεκ. 2012, σε σχολεῖο του Νιοῦτον του **Κονέκτικατ**, στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Εἰκοσάχρονος πέρασε ἀνεόχλητος τήν πύλη και σκόρπισε τό θάνατο σε **18 μικρά παιδιά**. Μαζί τους βρῆκαν τό θάνατο δάσκαλοι και ἄλλοι σχολικοί παράγοντες. Συνοδικά ἀπό τους πυροβολισμούς του παράφρονα βρῆκαν τό θάνατο τουλάχιστον 27 άτομα!

• Τά παιδιά, πού διασώθηκαν, ἔχουν τραυματιστῆ ψυχικά.

- Οί ἀρχές ἀναζητοῦν τὰ αἷτια.
- Ἀρχηγοὶ κρατῶν ἐκφράζουν τὰ συλλυπητήριά τους.

- Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Δημήτριος τέλεσε εἰδική δέηση. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Ἰερώνυμος ἀπέστειλε τηλεγράφημα συμπαραστάσεως.

Ἄλλ' ὅλοι ἀνησυχοῦν. Τό γεγονός ἔχει ἐπαναληφθῆ στήν Ἀμερική. Ἐκφράζονται δέ φόβοι γιά μελλοντική ἔξαρσι τῆς **ἐγκληματικῆς βίας** ἀπό πρόσωπα ταραγμένης διανοίας.

- Γιά τό πιό ἀνησυχητικό ὅμως κανεῖς δέν λείει τίποτε. Καί ἐκκλησιαστικοὶ ἀκόμα ἡγέτες ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν δέν ἐκφράζουν ἀποτροπιασμό γιά τήν ὁμαδική σφαγή βρεφῶν, ἐπί καθημερινῆς βάσεως.

- Ἄν ἀληθεύη, ὅτι κάθε χρόνο στήν Ἑλλάδα φονεῦνται ἐν ψυχρῷ **300.000 βρέφη μέ τίς ἐκτρώσεις**, τότε καθημερινά σφαγιάζονται χίλια (1.000) ζωντανά παιδιά στόν τόπο μας.

Ὅχι σχιζοφρενῆς νεαρός δολοφόνος, ἀλλ' «ἐπιστήμων» γιατρός (γυναικολόγος) περιάει ὄχι τήν αὐλόπορτα σχολείου, ἀλλά τήν ἱερή πύλη τῆς ζωῆς, τή **μήτρα**, καί ἐπεμβαίνει βάνουσα καί φρικιαστικά, πολτοποιώντας τό ζωντανό παιδί, πού ὡς ἔμβρυο ἀναπτύσσεται στήν κυφορία.

Ἡ διαφορά ποιά εἶναι ἀνάμεσα στά παιδιά τοῦ **Κονέκτικατ** καί τῶν παιδιῶν τῶν **ἐκτρώσεων**; Πολλές οἱ διαφορές:

- Ἐκεῖ **κατακραυγή**. Ἐδῶ **νομιμοποιήσις** τοῦ μαζικοῦ ἐγκλήματος!

- Ἐκεῖ συλλυπητήρια, διαμαρτυρίες, συμπάθειες. Ἐδῶ **ἀνοχή**, ἀδιαφορία καί ἐγκληματική συννεοχή.

- Ἐκεῖ ἀναζητοῦνται μέτρα προστασίας τῶν σχολικῶν μονάδων. Ἐδῶ κάθε βρέφος ἀφήνεται στή διάθεσι τῆς φόνισσας μάνας, τοῦ φονιά πατέρα, τοῦ δολοφόνου γιατροῦ. Καί ὕστερα μιλάμε γιά δικαίωματα τῶν παιδιῶν!

Νά ζήσουν τὰ παιδιά!

Γιά νά ζήσουν ἀπαιτεῖται ἄμεση κατάργησις τοῦ νόμου τῶν ἐκτρώσεων.

Νά ἔχουμε παιδιά! Γιά νά ἔχουμε, ἀπαιτοῦνται τρία πράγματα:

- **Πίστις τῶν γονέων**, ὅτι τηρώντας τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, δέν θά τοὺς ἀφήσῃ ὁ Θεός.

- **Προστασία** τοῦ κράτους, πού ὄχι μόνο δέν ἔχει δικαίωμα νά περικόπητῃ οἰκογενειακά ἐπιδόματα, ἀλλ' ὀφείλει στοὺς **πολυτέκνους** φορολογική ἀπαλλαγῆ.

- Σοβαρότητα τῶν **πνευματικῶν - ἐξομολόγων**. Εἶναι διάκονοι τῆς ζωῆς. Δέν μπορεῖ νά γίνωνται **συνενοχοὶ** στήν ἀποφυγῆ τῆς τεκνογονίας. Μόνο τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ὀφείλουν νά προβάλλουν. Καί γιά τήν ἐφαρμογή του νά βοηθοῦν μέ κάθε τρόπο τὰ χριστιανικά ζευγάρια.

Δημοκρατία - Δικαιοσύνη - Ἠθική

Εουλευτές τοὺς βόλειψαν. Καί τώρα οἱ βολεμένοι ἀπειλοῦν τοὺς «εὐεργέτες» τοὺς μέ... ἀλυσόδεμα! Πρόκειται γιά τοὺς **ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς**, πού καθὼς λένε ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ Μέσα ἔντυπου καί ἠλεκτρονικοῦ τύπου, εἶναι ὑπερτριπλάσιοι τῶν ἀναγκαίων. Οὔτε οἱ διάδρομοι τῆς Βουλῆς τοὺς χωρᾶνε. Προκειμένου νά συνωστίζωνται, ἀποστέλλονται σέ «ἐξωτερικές» ὑποθέσεις.

Φυσικὰ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ὑπάρχουν καί πολλοί, πού καί **ἀξιοκρατικά** προσελήφθησαν καί φιλοτίμως ἐργάζονται, κάποτε καί μέ ὑπερωριακή ἔντασι.

- Πῶς προσελήφθησαν οἱ ὑπεράριθμοι; **Ρουσφετολογικά** οἱ περισσότεροι.

- Πῶς ἀμείβονται; **Προνομιακά**. «*Μία π.χ. καθαρίστρια τῆς Βουλῆς ἀμείβεται περισσότερο ἀπὸ μία λέκτορα πανεπιστημίου, πολὺ περισσότερο ἀπὸ μία δασκάλα*» («Καθημερινή», 16 Δεκ. 2012).

- Πόσους μισθοὺς ἔπαιρναν μέχρι πρότινος; **16 τό χρόνο!**

- Πόσο **ἐφάπαξ**; «*Θηριώδη τὰ ἐφάπαξ τῶν 150 καί 200 χιλιάδων εὐρώ...*» (ιδεῖ ἀνωτέρω).

Οἱ πολιτικοὶ τοὺς πᾶτρωνες ἄς τοὺς καμαρώνουν. Ἀπειλοῦν, ὅτι θά κλείσουν τῆ Βουλῆ! **Δικτατορία** καταργεῖ τό κοινοβούλιο! Αὐτό θά κάνουν τώρα ὑπάλληλοι τοῦ κοινοβουλίου, ἂν λίγο ἀκόμα θιγοῦν τὰ προνόμιά τους;

—**Δημοκρατία! Θά πεθάνης, γιατί τό θέλουν τά προνόμια μεγαλομισθων.**

Πάμε στόν άλλο χώρο.

● Σκληροί **κακοποιοί** κυκλοφοροῦν πλέον ἐλεύθερα! ἼΑνοιξαν νομιμότατα οἱ πόρτες τῶν φυλακῶν καί ἄκουσαν:

—**Εἶστε ἐλεύθεροι! Κυκλοφορεῖτε σάν τούς λοιπούς πολίτες...**

● Πῶς ἀποφυλακίζονται κακοποιοί, ἐγκληματίες, ἔμποροι ναρκωτικῶν κ. ἄ;

Πέρασε τό **18μηνο** προφυλακίσεως τους! Ὁ νόμος ἀπαγορεύει ἄλλη κράτησι.

Γιατί πέρασε ἄπραγο τό 18μηνο; Δέν ἤξερε ἡ Δικαιοσύνη, ὅτι θά συμβῆ, ὥστε ἐντός τῆς προθεσμίας νά ὠριζόταν ἡ δίκη καί, τουλάχιστον, νά ἄρχιζε;

● Ὑπηρετές τῆς Δικαιοσύνης κάνουν **ἀποχή!** Δέν ἀκοῦνε συναδέλφους τους, πού κρούουν τόν κῶδωνα τοῦ κινδύνου. Δέν ὑπακούουν στίς προτροπές τῆς ἡγεσίας τοῦ Ἀρείου Πάγου καί τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

Ἐπί ἄρκετό χρονικό διάστημα ἀνεβαίνουν γιά ἐλάχιστες ὥρες στήν ἔδρα.

Ἀποτέλεσμα; «**Πάνω ἀπό ἓνα ἑκατομμύριο δίκες ἀνεβλήθησαν λόγω ἀποχής τῶν δικαστῶν!**»

● Εἶναι δίκαιο, λοιπόν, νά πεθάνη ἡ Δικαιοσύνη γιά μερικά οικονομικά προνόμια; Οἱ πῶτοι ἀπειλοῦν τή Δημοκρατία. Οἱ δεῦτεροι τή Δικαιοσύνη. Οἱ τρίτοι:

—**Δέν μᾶς νοιάζει, ἂν ἡ ἰσότητα καί ἡ ἠθική πεθάνουν!**

Πρόκειται γιά **βουλευτές** καί ὑπουργούς. Τά στοιχεῖα ἀπό τό «**Πόθεν ἔσχες;**» τοῦ ἔτους 2010, πού δημοσιεύτηκαν, φέρουν πολιτικούς νά κατέχουν ὑπέρογκες καταθέσεις καί δεκάδες ἀκίνητα!

● ἼΑν εἶναι «**πατέρες**» τοῦ λαοῦ, πῶς ἠσυχάζουν, ὅταν αὐτοί ἔχουν 13, 23, 33 διαμερίσματα, καί μεγάλο μέρος τοῦ λαοῦ «οὐκ ἔχει πού τήν κεφαλὴν κλῖναι»;

Πολλοί ἐπιστρέφουν στήν τράπεζα τό μικρό τους ἀκίνητο (πρῶτη κατοικία), γιατί δέν μποροῦν νά πληρώνουν τίς δόσεις. ἼΑλλοι στεροῦνται στοιχειώδη τῆς ζωῆς. Καί σεῖς, κύριοι βουλευτές (βουλευτές) διαθέτετε δεκάδες ἀκίνητα;

● Δέν ἄρκει, κύριοι, τό «**πόθεν;**». Τούς χριστιανούς ἐνδιαφέρει καί τό «**ἔσχες.**»

Γιατί νά ἔχετε σκανδαλώδη περιουσία; Νά τά κάνετε τί τόσα διαμερίσματα;

● ἼΑλλοι, μέ τή συνδικαλιστική νοοτροπία βάλλουν κατά τῆς **Δημοκρατίας.** ἼΑλλοι κατά τῆς **Δικαιοσύνης.** Σεῖς βάλλετε εὐθέως κατά τῆς **Ἠθικῆς.**

Θέλετε μεγάλη ζωὴ σάν αὐτὴ τῶν μαχαραγιαδῶν; ἼΑφήστε τήν πολιτική, πού εἶναι **διακονία,** καί ἐνταχθῆτε στήν **πλουτοκρατία,** πού εἶναι πρόκλησις.

ἼΑν μποροῦν οἱ συνδρομητές

Θά διευκολυνθῆ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συνδρομὴ (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος **2013.**

● Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

● Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

● Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής,** Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.

● Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.

Χρυσοστομικό λεξικό

Κάθε τόμος ἀποτελεῖται ἀπό 480 σελ. μεγάλου σχήματος (17 x 25). Καί οἱ πέντε παρουσιάζουν 10.000 θέματα. ● Ὁ πῶτος ἔχει θέματα ἀπό τά γράμματα Α, Β, Γ.

● Ὁ δεῦτερος ἀπό τά γράμματα Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι. ● Ὁ τρίτος ἀπό τά γράμματα Κ, Λ, Μ.

● Ὁ τέταρτος ἀπό τά γράμματα Ν, Ξ, Ο, Π. ● Ὁ πέμπτος ἀπό τά γράμματα Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω. ● Κάθε τόμος 20 €.

Παραγγελίες: ἼΗ στά τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440. ἼΗ στή διεύθυνσι: ἼΑρχμ. Δανιὴλ Ἀεράκη, Χριστοκοπίδου 12, 10554 Ἀθήνα.